

азъ не се боя, защото всичката земя е Господня; неможъ да лишишъ отъ имущество тогози, който нищо нѣма; смъртта за мене е благодѣяние; тя ще ме съедини съ Христа, за Когото азъ живѣя и се труда.“ Величието на Василия поразило префекта. «До сега никои не е говорилъ така съ мене,» казалъ той. «Навѣрно тебѣ не се е случвало да говоришъ съ епископъ», спокойно отговорилъ Василий. Подиръ това самъ Валентъ два пѣти дохождалъ въ Кесария, за да го привлече къмъ партията си, и все безъ сполука. Наконецъ, Валентъ подписалъ указъ за заточение на Василия, нъ, уплашенъ отъ внезапната болестъ на сина си и, като се боялъ отъ смущението народно, побързалъ да унищожи приговора си и проводилъ да проси молитвитѣ на св. архиепископъ. Дѣтето оздравело, и Василий билъ оставенъ въ спокойствие. Освѣнъ самоотверженната защита на православието противъ арианитѣ, Василий Великий се прославилъ съ богомѣдри творения, най-широка благотворителность, съ съставяние на канонически правила, приети отъ църквата за ръководство, на уставъ за общежителното монашество и чинъ на Литургията, извѣстна подъ негово име. За всички тия трудове и подвиги той се именува вселенский учитель, великий иерархъ и стѣлпъ на църквата.

§ 42.

Святий Григорий Богословъ.

Святий Григорий Богословъ (род. 326 г., ум. 389 г.) билъ синъ на Григория (впоследствие епископъ назиянский) и на св. Нонна подъ ръководството на която получилъ своето първоначално образование и, по отзывъ на святителя, най-важно за него възпитание. Послѣ се образовалъ въ школитѣ кесарийски и атински; нъ повече, отколкото въ тѣхъ, Григорий видѣлъ за себѣ си полза въ съдружеството съ св. Василий Великий. Сложението на ума и характеритѣ имъ били разни: Василий билъ преимущественно философъ, Григорий повече поетъ; първий особено се отличавалъ съ твърда воля, вторий — съ нѣжно сѣрдце. Нъ тѣзи разлики, при съединението на вѣрата и любовта, толкова свързвали и възвишавали дружескиятъ имъ съюзъ: тий единъ другия допълняли и подкрѣпвали. По свършването на образованието, Григорий дълго врѣме се отстранявалъ отъ на занятие каквато и да била общественна длѣжностъ. Богомислие, молитва, чтение на словото Божие, писа-